

[Ib Thyregod.]

Det er min opfattelse, at fremgangsmåden ved disse saneringer er temmelig langsommelig. Dette skal ikke være sagt som nogen kritik mod boligministeriet, men jeg tror, det vil være rimeligt, at man her forsøger at finde frem til andre fremgangsmåder for at fremme saneringer.

Jeg er helt klar over, at de pågældende boliger er opført som lovlige i sin tid, i 1890'erne eller tidligere, og at der også er et problem om fremskaffelse af erstatningsboliger, men dette spørgsmål skulle det jo være muligt at løse, og jeg henstiller derfor til boligministeren, at han på ny overvejer spørgsmålet ud fra de synspunkter, jeg her har været inde på, og som jeg også var inde på i 1964, nemlig med henblik på nedsættelse af et sådant udvalg for at fremskynde saneringen særlig i København; men de samme problemer foreligger jo også andre steder i landet.

Boligministeren (Kaj Andresen): Hr. Ib Thyregod og jeg kan sagtens blive enige om, at det er overordentlig beskedne fremskridt, der er sket på dette område. Af den grund og fordi jeg mener, at saneringsproblemet i øvrigt er påtrængende, har vi allerede i længere tid i et embedsmandsudvalg i boligministeriet arbejdet med at forberede muligheder for at udbygge saneringsarbejdet. Når hr. Ib Thyregod foreslår nedsættelse af et udvalg, vil jeg pege på, at vi jo har saneringsnævnet, hvor også Københavns kommune er repræsenteret, og jeg skal da også foranledige, at det arbejde, vi allerede er i gang med i boligministeriet, og hele problemet tages op til drøftelse i saneringsnævnet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Svend Haugaard* til justitsministeren:

„Hvilke regler anvender man over for udenlandske statsborgere, der nægtes indrejse eller ophold i Danmark, og agter ministeren at udvirke en lempe af den nuværende praksis?“

Skriftlig begrundelse.

Dagbladene har haft flere meddelelser om afvisning af unge ved grænsen på grund af for lille pengebeholdning.

Desuden meddelte Ekstrabladet den 7. ds., at en amerikansk statsborger med 80 kr. på lommen blev sat fast, da han henvendte sig til fremmedpolitiet for at søge arbejdstilladelse.

Endelig blev i sommer en ældre amerikansk dame afvist ved grænsen — ikke på grund af manglende penge, men fordi hun havde tabt sit pas. Hun havde dog billet og andre papirer, der garanterede hendes identitet.

Jeg har stillet mit spørgsmål ud fra ønsket om, at der vises lidt større dansk gæstfrihed.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Svend Haugaard: Der har i sommerens løb været adskillige meddelelser fremme i dagbladene, som fortæller om afvisning af personer ved grænsen, vist fortrinsvis unge. Så vidt jeg har forstået, forlanger man mindst 15 kr. pr. dag eller pr. døgn, de pågældende ønsker at opholde sig i Danmark, og det var der altså nogle af dem der ikke kunne præstere. Jeg er naturligvis helt klar over, at der kan være personer, som ikke er ønskelige gæster, men det skulle nødvendig gå sådan, at unge med åbent sind og stort videbegær, men med få penge på lommen bliver afvist, når de i deres ferie gerne vil drage ud for at se noget af den øvrige del af verden.

I 1930'erne må jeg indrømme at jeg selv har prøvet adskillige gåture på Europas landeveje, så jeg forstår disse unge. Jeg må også indrømme, at hvis den nugældende danske regel for, hvor mange penge man skal være i besiddelse af havde været gældende i landene dengang — også målt med den tids prisniveau — var min bevægelsesfrihed blevet meget betydeligt begrænset.

For nogle dage siden meddelte Ekstrabladet, at en amerikansk forfatter, som havde vovet sig op til fremmedpolitiet for at bede om arbejdstilladelse, var blevet sat fast; han havde kun 80 kr. på lommen, og det var altså ikke tilstrækkeligt. Han sad fængslet i 3 døgn, indtil han via den amerikanske ambassade fik skaffet sig en retur-billet.

Jeg synes, der er adskilligt i de her